

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

647.

14 νομίσματα εκ 2, 1 και $\frac{1}{2}$ δραχμης αποτελοῦσι τὸ ποσὸν 14 δραχμῶν

Πόσα εἶνε ἐξ ἐκάστου νομίσματος;

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαΐου 1879.

E. Γ.

648.

Πατήρ τις ἐπιδεικνύων πρὸς τὸν μικρόν του υἱὸν τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀναμειχθέντα 30 μῆλα καὶ 10 πορτογάλλια εἶπεν αὐτῷ νὰ λάβῃ 10 ἐκ τῶν καρπῶν τούτων. Ὁ υἱὸς ἡθέλησε νὰ λάβῃ τὰ 10 πορτογάλλια, ἀλλ' ὁ πατήρ του τὸν ἐμπόδισε εἰπὼν αὐτῷ: «Θέσον περίξ τῆς τραπέζης: ἅπαντα τὰ ὀπωρικά, ἄρχισον δὲ ν' ἀριθμῇς ἀπὸ τοῦ 1 καὶ ἄμα φθάσῃς εἰς τὸν δωδέκατον καρπὸν, λάβε αὐτόν: προχωρήσας δὲ ἐκ νέου ν' ἀριθμῇς 1 ἀπὸ τοῦ 13 κατὰ τὴν θέσιν καρποῦ καὶ ἄμα φθάσῃς εἰς τὸν δωδέκατον καρπὸν, λάβε καὶ αὐτόν καὶ οὕτω καθέξης προχωρῶν πάντοτε καὶ ἀριθμῶν δωδέκα μέχρις οὗ λάβῃς τοὺς δωδεκάμηνους σοὶ 10 καρπούς.

Κατὰ ποίαν τάξιν πρέπει νὰ θεώσῃς τὰ 30 μῆλα καὶ τὰ 10 πορτογάλλια ὅπως ὁ υἱὸς λάβῃ ἅπαντα τὰ πορτογάλλια; [Ἐἰς τὴν κατὰ δώδεκα καρποῦ, ἀριθμησιν ὅς προχωρῇ πάντοτε ὁ υἱὸς, ὅπως δὲ λάβῃ καὶ τοὺς 10 καρπούς ἐννοεῖται ὅτι πολλαπλασθῇ καὶ ἡ ἀρχὴ τὸν ὅλον γυρὸν αὐτῶν]. **

649.

Τῆς δημώδους παροιμίας «Ἐνὰς κοῦκος δὲν κάνει ἄνοιξι» τίς ἡ ἀντίστοιχος ἀρχαία καὶ τίς ἡ γαλλικὴ;

650.

Εἶμ' ἐν ἀπλοῦν ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς τοὺς σοφοὺς στοιχείων, Εἶμαι τὸ πρῶτιστον αὐτῶν, γνωστὸν καὶ εἰς παιδίον. Εἶμαι στοιχεῖον φοβερόν τοῦ εἵδους μου, εἰσδύον Εἰς πλείστον τὴν κατασκευὴν καὶ πλείστα διαλύον. Εἰς ἅπαντα τὰ πράγματα ὑπάρχω μόνῃ βάσει, Τὰ δ' ἄψυχα καὶ τ' ἄβλα τῆς φύσεως συμπάσης Μ' ἔχουσιν ἐκατέρωθεν τέλος καὶ ἀρχὴν καὶ ὁμοίως, Πάντα αἰῶνα περατῶ διχόθεν αἰωνίως. Ἐχω πολλάκις δυνάμιν ἐντός μου τεραστίαν, Κάμνω τὸν ἄστρον σοφὸν ἂν λείψω στιγμὴν μίαν. Τὸν θάνατον δ' ἀθάνατον τὸν καθιστῶ καὶ μάτην Ὁ Πλάτων δὲν μ' ἐβιάσταις καὶ ἡ πλάτῃ του ἔς τὴν πλάτῃν. Ὡς ἀρχηγὸς εἶμαι γνωστὸς ἐμπρός σου πάντα ἔχω Εἴκοσι τρεῖς πολεμιστὰς καὶ ἐμπρός σου πάντα τρέχω. Ἄν δ' εἶμαι καὶ γνωρίζομαι ὡς μόνος εἴ: συνήθως Πολλάκις ἰσοδυναμῶ χιλίους εἰς τὸ πλῆθος. Ἀκόμη δὲν μ' ἐγνώρισται; Τὸ αἶνιγμ' ἂν θελήσῃς Ἀπαξ καλῶς ἀνάγνωθι καὶ δι: ὅς μ' ἀπαντήσῃς. Μόνον οἱ ἀναλφάβητοι τελείως μ' ἀγνοοῦσι. Καὶ τούτων πάλιν πάμπολλοι θὰ μ' ἔχωσι ἀκούσει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Μαΐου 1879.

A. N. ΧΑΡΙΑΔΟΣ.

651.

[Τῇ λέξει διορθῆται μία τυπογραφία].

Remplacer les treize mots suivants par treize synonymes, et avec les treize initiales de ces remplacements, construire une phrase de deux mots, le premier de cinq lettres, le second de huit:

Souhait, — Lunettes, — Frayeur, — Tapage, — Confession, — Fait, — Tentative, — Ruse, — Songe, — Parfum, — Glace, — Humus, — Profit.

652.

On admire au jardin
Mon maintien, ma verdure.
Me retournant, soudain
Je change de nature:
Sans sexe, cher lecteur,
Je dois la vie au blâme,
Au mépris, à l'horreur,
Au dégoût, à l'infâme!

653.

Partout, sur mes pieds, je suis grand.
Si le manque d'air me surprend,
— Comprenez-vous cela, madame, —
Loin de mourir j'ai plus d'une âme;
Et si vous permettez que j'équivoque encor,
Hélas! c'est de vos mains que je reçois la mort.

ΑΥΞΕΙΣ.

657.

Ὁ Α εἶχε 70 δραχμὰς ὁ δὲ Β 42, ἤτοι ἐν ὅλῳ 112.

Μετὰ τὸν πρῶτον γυρὸν ὁ μὲν Α ἀπώλεσεν ὅσας δραχμὰς εἶχεν ὁ Β, ἤτοι 42, τῷ ἀπέμεινον δὲ 28, ὁ δὲ Β ἐδιπλασίασε τὰ χρήματά του $(42+42=84)$ $28+84=112$. Εἰς τὸν δεῦτερον γυρὸν ὁ μὲν Α ἐδιπλασίασε τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον τῷ ἀπέμεινε $(28+28=56)$ ὁ δὲ Β ἀπώλεσεν ὅτε ποσὸν ἀπέμεινεν εἰς τὸν Α κατὰ τὸν πρῶτον γυρὸν $84-28=56$ $56+56=112$.

658.

7	5	25	8	20
17	12	10	24	2
19	21	1	6	18
13	11	15	23	3
9	16	14	4	22

659. Ἀπὸ καταδυομένης νηὸς, ὅτι ἂν λάβῃς κέρδος.

— 640. Ἡ ἀξία ἀγαθῆς τιμῆς πράξεώς μας ἀπόλλυται διὰ τοῦ ἐλαχίστου κέρδους, ὅπερ ἐξ αὐτῆς πορίζομεθα.

— 641. Σοφὸν τὸ σαφές. — 642. Τυρὸς—Τύρος. —

643. Ἴρις.

644.

R E P A N D
E V I T E E
P I L O T E
A T O U T S
N E T T E S
D E E S S E

645. Car-touche. — 646. C-arme-l.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Κύριε διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,
Τὸν φίλον Α, κατατασσόμενον εἰς τοὺς ἐκ συστήματος περιφρονούντας τὸν Βυζάντιον, ἐτάραξε, φαίνεται, ἡ λέξις ὑπέρπουρα τῆς ὑπὸ τοῦ **Π ἐκδοθείσης παροιμίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὑποψίαν ὅτι ἀντεγρᾶφῃ ἐκ τινος φυλλάδος βυζαντικῆς. Ἐλπίζω ὅτι θὰ πιστεύσῃ τὴν διαβεβαίωσίν μου, ἄλλως ἡδυνάτο αὐτὸς νὰ κροασθῇ τῆς παροιμίας ταύτης, λεγομένης ὡς ἐξῆς ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν ἐν Κερκύρᾳ.

Τὶ θεὸς τὰ γίλια πέρπερα καὶ κακαῖοδου γυναικα;
Τὰ γίλια πέρπερα πετᾶν καὶ ἡ κακαῖοδου ἀπομνήσκει.
Δὲν εἶνε λοιπὸν περίεργον ὅτι τοῦθ' ὅπερ ἐνομίζετο παρελθόντων ἐκ φυλλάδος λέγεται ἀληθὺς ὑπὸ τοῦ λαοῦ; Δὲν συντείνει καὶ τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ὅτι αἱ φυλλάδες αὗται αἱ οὕτω πικρῶς ὑπὸ τινων περιφρονούμεναι εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ὅστων ἐκ τῶν ὁστέων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, οὕτως διεφύλαξαν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φιλολογίαν ἐν ἡμέραις ἄλλως πονηραῖς; Ὅθ' εἴμεθα ἐν τοῖς πρώτοις πρόθυμοι νὰ θεωρήσωμεν μετὰ τῶν ταῦτα φρονούντων τὰ βυζαντικὰ κακοτεχνήματα ὡς μὴ ὑπάρχοντα καὶ νὰ κατακρινώμεν πᾶσαν περὶ αὐτὰ μελέτην καὶ ἀγάπην, ἂν συγκατετίθεντο οἱ ὑπεράγαν οὗτοι «Ἕλληνες νὰ διαγραφώμεν ἐκ τῆς ἔθνικῆς ἱστορίας αἰῶνας ὅλους, αἰῶνας συμφορᾶς καὶ θυσῶν» Ἀς διαπράξῃ τὸ τόλμημα ὅστις θέλῃ εἶνε κύριος. Ἀλλὰ δὲν θέλομεν νὰ ὦμεν ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἀφορμὴ νὰ εἴπῃ τις κακὸς τὸ γνωστὸν ἔκείνο c'est ainsi qu'on écrit l'histoire. Ὁ φίλος σας

Ἐν Ἀθήναις, 20 Μαΐου 1879.

Σ. Η. Α.

ΑΥΤΑΙ.

Κυρία Ἑλένη Α. Ἀργυροπούλου, Ἑλένα Π. Σούτσου. Ἰωάννα δὲ Χελδράτῃ, Καρολίνα δὲ Χελδράτῃ, Miss Terr, **Β. Αἰκατερίνη Ι. Κανέλλη, Τριάστερος κυρία, Ἀθηνᾶ Δ. Καλλιωντζή, Ἀργυρὸς Σ. Μαρκαντωνάκη, Ἀθηνᾶ Σ. Μαρκαντωνάκη, Σταματίνα Π. Παπαδοπούλου, Ἑλένη Ι. Χριστοφίδου (Πετραϊῶς), Μαρία Ἰωαννίδου (Βόνας, Ἀλγερίας) κκ. Ι. Γιαννόπουλος, Χ. Θ. Φιλαδέλφους, Ernest Pellissier, Ζ. Π. Αουκόδης, Le Prince Paul, Ε. Ι. Κανέλλη, Lord Thograh, Μ. Γ. Μαυρομαρᾶς, Jean d'Arme, Σ. Πιερράκος, Κ. Σ. Μαρκαντωνόπουλος, Fine mouche, Ι. Δ. Καλλιωντζή, Γ. Μπιστάκης, Νικόλαος Γ. Ρ. (Πετραϊῶς), Κ. Β. Τοπάλης (Κερκύρας), Φραγκίσκος Κ. Κοίσιπης (Κεφαλληνίας), Γ. Α. Κανελλόπουλος καὶ Ι. Γιαννόπουλος (Ἀργεῖας), Ι. Κ. Τζιῶς (Γόρρας), Ι. Ρ. Παναγιωτίδης (Θεσσαλονίκης), Ι. Κ. Γρουμπὸς (Γαλαξίου).

Ἀθήνησι, τύποις Πέτρου Περρῆ.